

„Dneska už asi stejně nepůjdu spát, tak ano. Dvě kostky a smetanu.“

„Takže jako obvykle,“ usmál se Terenc a na pultu před sebou zmáčknul několik předvoleb. Tím objednal kávu a sám sebe trochu uklidnil. „Dneska ti to sluší. Další rande? Asi se moc nevydařilo, co?“

„Už ti to říkám poněkolidkráté. Už s tebou nechodím, nevrátím se k tobě a nejsem povinná ti cokoli vysvětlovat.“ Ironicky se zasmála a dodala: „Ale jestli to musíš vědět, tak jsem byla s jednou holkou. Nějak mě nezaujala, takže jste mě spíš vysvobodili, než že byste mi zkazili večer.“

„Takže ty jsi teď na holky?“ zeptal se Terenc, ale Samantha už ho moc nevnímala. Postarší muž v místnosti za Terencem se otočil, a když ji zahlédl, gestem jí naznačil, aby vešla.

Aniž by Samantha věnovala Terencovi jediný další pohled, otevřela skleněné dveře a vstoupila do ředitelovy kanceláře.

Ten stále telefonoval, takže měla čas si ho prohlédnout. Tmavý udržovaný plnovous, ve kterém už byly náznaky šedin stejně jako v jeho nakrátko ostříhaných vlasech. Rukou jí naznačil, aby ještě vydržela, a ukázal k jedné ze židlí u obrovského stolu.

„Budeme ho potřebovat,“ pronesl do prázdna.

„Zcela jasně řekl, že s námi už nechce mít nic společného,“ odpověděl mu ženský hlas, který vycházel z reproduktoru uprostřed stolu. „A kromě toho už je v důchodu.“

„Ano, ale pokud si dobře pamatuji, tak to řekl vám, když jste po něm chtěla něco, s čím nesouhlasil z osobních důvodů. Ale toto jsou naprosto jiné okolnosti.“

„Ale stejně nevím, jak byste ho chtěl přesvědčit, aby se vrátil do aktivní služby a pomohl nám.“

„To už nechte na mně. Pošlu za ním svého nejlepšího agenta. Teď už musím končit, zavolám, jakmile se dozvím něco nového.“

Přešel k čelu stolu a na pultu zmáčkl tlačítko pro ukončení hovoru. Potom se podíval na Samanthu. „Dobrý večer, agente Parksová. Doufám, že jsem vás nevyrušil u něčeho důležitého, máme tady dost závažnou situaci.“

„Ne, pane. Neměla jsem nic důležitého.“

„Dáte si kávu nebo něco jiného?“

„Už jsem si objednala u Terence, děkuji, pane.“ V tu chvíli se jako zázrakem objevil Terenc s tácem, na kterém byl šálek s kávou. Nabídl ho Samantě a pak stejně magicky zmizel.

Ředitel si sedl ke stolu na místo, ze kterého mohl dosáhnout na ovládací pult.

„Takže můžeme začít.“ Jeho prsty se rozeběhly po ovládacích. Všechny prosklené stěny se zbarvily do černa a celá místnost se ponořila do šera. Nad stolem se objevil hologram lokální oblasti vesmíru se zvýrazněnou Zemí.

„Jak jistě víte, před třiceti sedmi lety skončila válka mezi námi a Krygery.“ Hologram se změnil a nyní ukazoval jinou část vesmíru. Jeden jeho úsek červeně osciloval. „Byla uzavřena dohoda, která vymezila neutrální zónu o šířce deseti světelných let, do které nesmí vstoupit žádná loď bez předchozí dohody, a stanovila také případný směr rozšiřování našeho a jejich území. Na základě této dohody byly na obou okrajích neutrální zóny vybudovány monitorovací základny, které mají dohlížet na dodržování podmínek.“

Jistě vám nemusím připomínat, že již o dva roky později přerušili Krygerové jakoukoli komunikaci a přes veškeré naše snahy se nám nepodařilo znovu navázat kontakt. Svoji část dohody samozřejmě stále dodržujeme a nevstupujeme do neutrální zóny, ale o to více ji monitorujeme. Máme důvodné podezření, že Krygerové se připravují na další válku, i když zatím nedávají nic najevo.

Díky našim monitorovacím základnám víme, že ani oni nepřekročili hranici zóny. Ale i když jsme se s nimi